

Zürich, 27 mai 2006

Ewald Frank

Am cântat din nou împreună și setea este iarăși mare în noi. Vino, DOAMNE Isuse, vino astăzi și nimicește puterea Satanei, eliberează-i și ajută-i pe toți, binecuvântează-i pe toți. Aceasta este dorința noastră. Vă spun din nou „bine ați venit!” din inimă, în Numele scump al DOMNULUI nostru.

Haideți să începem cu cântarea 541, „*În curând vine DOMNUL, Aleluia/ Dar nu în chip de rob/ Împărăția îi aparține Lui, Aleluia/ În vecii vecilor*” [fratele Frank cântă împreună cu adunarea]

Acum putem spune *amin!* Cântarea 544: „*Când dimineața veșnică va începe/ Și timpul nu va mai fi*”. Acest lucru se va întâmpla în curând.

*Când dimineața veșnică va începe
Și timpul nu va mai fi
Când în toate mormintele
Va răsună Cuvântul Împăratului
Și când DOMNUL îi va chema pe ai Lui
Eu voi fi acolo.
Când DOMNUL îi va chema pe ai Lui,
Prin harul Mântuitorului meu
Eu voi fi acolo.
Când urgiile lui Dumnezeu vor veni peste pământ
Când DOMNUL îi va chema pe ai Lui,
Prin harul Mântuitorului meu
Eu voi fi acolo.
Să privim cu seriozitate la acea zi
Și cu teamă să urmărim Cuvântul lui Dumnezeu
Pentru ca să-L putem ruga
Vino în curând!
Pentru că eu sunt pregătit.
Când DOMNUL îi va chema pe ai Lui,
Prin harul Mântuitorului meu
Eu voi fi acolo.*

Să spunem și acum *amin!* Numai prin har vom putea fi noi acolo. Dumnezeu spune că numai aceluia căruia vrea El îi dăruiește har și se îndură numai de acela de care vrea El să se îndure. Cine Îl primește pe DOMNUL acum, în acea zi va fi primit de El.

Să cântăm și cântarea 545: „*Mireasa așteaptă deja de atâta timp, O, Tu, Mare Dumnezeu!*” Am cântat acest lucru și îl credem din inimă.

Iubitule DOMN, noi credem că Tu ești prezent acum, credem că Tu ești același și că sângele, Cuvântul și Duhul Tău sunt și astăzi în lucrare și puterea Ta va fi din nou descoperită. Salvează, vindecă și eliberează! Binecuvântează, DOAMNE, din bogăția harului Tău! Dăruiește descoperirea voii Tale și a Cuvântului Tău și deschide Tu inima noastră la ceea ce ne vei spune. Noi punem această adunare sub călăuzirea Duhului Tău, în Numele lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Amin!

Vă rog să vă așezați. Vreau să vă mai salut o dată și să vă spun „bine ați venit!” din inimă, în Numele scump al DOMNULUI nostru. Cine este astăzi pentru prima dată în acest loc? Vă rog să ridicați scurt mâna și să vă ridicați în picioare. Vă spun „bine ați venit!” din inimă și DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru. Cele două surori din Chile au fost întâmpinate de bun venit și eu aș vrea să le salut și din partea mea.

Voi știți cu toții că Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel încât, după 40 de ani, după o robie spirituală și firească, un cuplu din Chile a venit pentru prima oară la Krefeld și au fost binecuvântați. Acest bărbat pe care l-am auzit predicând a vorbit și acolo și Dumnezeu a deschis ușa o dată, de două ori și i-a binecuvântat. La primul botez au fost 125 de persoane și în acest fel închisoarea a fost deschisă. Acest bărbat a știut ce a însemnat al treilea Reich și ce era un lagăr de concentrare.

Cum am spus mai devreme, Dumnezeu a dăruit har și mulți au primit Cuvântul. Apoi fratele nostru, Helmuth Miskiss, a putut merge și el acolo pentru a sluji împreună cu fratele Graf, la Sao Paolo. Fratele Graf merge acolo deseori și ei îl iubesc la fel cum el îi iubește și pentru aceasta suntem mulțumitori. Fiecare are o însărcinare, astfel fratele Frank nu trebuie să fie peste tot pentru că diferiți frați pot sluji în diferite locuri. Suntem mulțumitori pentru fratele Miskiss care se îngrijește de traduceri pentru toate țările vorbitoare de limbă portugheză din America de Sud și Europa. Îl avem și pe fratele Paul Schmidt în mijlocul nostru, care îi are în grijă pe frații vorbitori de limbă rusă. Pe fratele și prietenul nostru Barillier Dumnezeu îl folosește pentru cei ce vorbesc limba franceză, în întreaga lume. Deasemenea, fratele Etienne Genton și alți câțiva frați sunt în slujba DOMNULUI în același Duh, în același Cuvânt și cu același mesaj.

Astăzi voi vorbi pe scurt despre călătoria pe care am făcut-o în Israel în luna mai. Niciodată nu am fost atât de mișcat când am intrat în Ierusalim în locul în care este comemorată moartea celor șase milioane de evrei care au fost uciși în timpul celui de al treilea Reich. Totul este expus într-un muzeu nou la Yad Vashem, în diferite încăperi care pot fi parcurse la rând. Sunt expuse fotografiile cu cei uciși în diferite lagăre de concentrare. Nu știu cine poate rezista la o asemenea priveliște – șase milioane de oameni, uciși doar pentru că erau evrei, doar pentru că Dumnezeu l-a ales pe Avraam și pe Isaac. Acest lucru ne arată că cei aleși nu au un loc pe acest pământ. Avraam, conform Evrei 11, căuta acel oraș al cărui ziditor era Dumnezeu, căci el locuia în corturi. Da, pentru cei care au naționalitate germană și un pașaport german, este foarte apăsător. Eu sunt mulțumitor pentru un lucru, și anume că în 3 decembrie 1962 l-am întrebat pe fratele Branham dacă este vreun blestem peste Germania din cauza celor șase milioane de evrei uciși. Răspunsul a fost scurt: „Frate Frank, nu este nici un blestem peste Germania. Dumnezeu îi va trage la răspundere doar pe cei care au făcut acest lucru”.

În timpul călătoriei m-am gândit la ceea ce s-a întâmplat cu fratele Goldner. Câți dintre voi l-ați cunoscut? Da, destul de mulți. Fratele Goldner a trăit o experiență îngrozitoare într-un astfel de lagăr pe când era doar un băiețandru de 15 ani. El a luat parte la incinerarea unora dintre cunoscuții lui pentru că ofițerii SS l-au obligat să facă asta. La un moment dat, a văzut-o pe sora lui și, sub amenințarea soldaților, a trebuit să o incinereze în crematoriu. Într-o seară, el mi-a spus: „Frate Frank, ai puțin timp pentru mine?” Eu i-am spus că am tot timpul. Atunci el mi-a povestit tot ce sa întâmplat atunci și mi-a zis: „Frate Frank, de atunci și până astăzi simt o ură împotriva tuturor evreilor. Eu astăzi vreau să scap de ea. Poți să te rogi împreună cu mine?” Ne-am așezat amândoi în genunchi și ne-am rugat împreună. El a avut un ulcer la stomac ani de zile și Dumnezeu l-a vindecat în acea zi, în acea rugăciune.

Atât de multe lucruri din trecut mi-au revenit în minte, dar printre ele au fost și unele bune. Conform făgăduinței, evreei s-au întors din 143 de țări în patria lor și acolo ei așteaptă venirea lui

Mesia. Totuși, putem spune că cei care refuză primirea harului trebuie să dea socoteală de tot, pentru cuvintele pe care ei le-au spus atunci: „Sângele Lui să cadă peste noi și peste copiii noștri!”

Frați și surori, mesajul divin care ne este adresat nouă trebuie să fie primit și crezut. DOMNUL a călăuzit în așa fel lucrurile încât toți cei care Îl cred să fie salvați – iar cei care nu Îl cred, să nu primească ocrotirea Lui. De aceea, Israel a ieșit de sub ocrotirea lui Dumnezeu prin neascultarea lor și de aceea a venit suferința, după cum este scris în a cincea pecete despre martirii evrei: „*Până când, Stăpâne, Tu, care ești Sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?*” Apoi „*li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei*”.

Eu aș vrea să aduc trei texte în legătură cu aceste lucruri și cu răscumpărarea deplină care ne-a fost dată pe crucea de la Golgota. Amos 9:14 „*Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele. Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice DOMNUL, Dumnezeul tău!*” Și din Obadia 1:17 „*Dar mântuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi Sfânt, și casa lui Iacov își va lua înapoi moșiile*”.

Pe noi ne-a impresionat mult vizita pe care am făcut-o la Zidul Plângerii, în acel loc în care doar bărbații au voie să calce. Am văzut cum băieți de 13 ani își leagă curelele de rugăciune [*tefilin*] în jurul mâinii drepte și pe cap și își pun pe frunte acea cutiuță în care este scris crezul lor, din Deuteronom 6:4-9 „*Șema Israel*” – *Ascultă, Israele!* și cum se clatină ei și totuși mahrama rămâne peste inima și peste ochii lor. Și asta doare...

Pavel le scria corintenilor despre mahrama care a fost pusă peste fața lui Moise care strălucea, pentru ca frații lui să nu o vadă. Această mahramă poate fi dată la o parte doar în Isus Hristos. Altfel, nu putem vedea nimic – totul începe cu descoperirea lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. De aceea El a spus: ++

„*Lumea nu Mă va vedea, dar voi Mă veți vedea*”. Cine vrea s-o citească, să deschidă în Exod 34 de la vers.27 la 35. În vers.33 este scris că Moise și-a acoperit fața, iar în 2Corinteni 3:6-18 avem întreaga descriere despre ceea ce avem noi, ca slujitori ai Noului Legământ, în comparație cu cei din Vechiul Testament. Să citim câteva versete: „*...ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața*”. De la vers.9 este scris: „*Dacă slujba aducătoare de osândă, a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire?*” și de la vers.14: „*Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos*”. Este un lucru minunat!

Eu mă gândesc la Matei 17 de la vers.2 care vorbește despre proslăvirea DOMNULUI nostru, atunci când fața Lui a strălucit ca soarele. Comparați aceasta cu versetele din Vechiul Testament care vorbesc despre Moise. Aici se spune că El s-a schimbat la față dinaintea lor: „*fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina*”. Acesta este iubitul nostru DOMN în starea Lui proslăvită, așa cum este descris în primul capitol din Apocalipsa, umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.

Explicarea semnificației acestui sfeșnic maiestuos am auzit-o și în timp ce ne aflam în fața Knesset-ului [Parlamentul israelian, n.ed.] și trebuie să spun că fratele Zwiker, după fratele Goldner, este cel mai bun bărbat din Israel; înțelegerii lui interioare nu-i scapă cu adevărat nimic. În Exod 25 nu vom găsi nici o explicație a sfeșnicului cu șapte brațe, ci avem doar o realitate afirmată. Acest sfeșnic, cu piciorul, fusul și florile lui, cu cele trei brațe de fiecare parte, era cu totul dintr-o singură bucată de aur. Din această unică bucată de aur, acel bărbat însărcinat de

Dumnezeu a alcătuit un sfeșnic. Totul, toate componentele lui, au fost făcute dintr-o singură bucată.

Să mergem la Zaharia 4, unde găsim scris că peste acest sfeșnic de aur a fost așezat un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă cu șapte țevi. Mai departe, în primul capitol din Apocalipsa, Ioan a văzut șapte sfeșnice care reprezintă unica Biserică în cele șapte epoci și același undelemn (Duh Sfânt) care se revarsă din acel vas peste sfeșnice în decursul timpului de har.

Aici nu e vorba de o explicație, ci de o descoperire. În întreg Vechiul Testament toate aceste lucruri sunt o preumbrire a ceea ce se întâmplă în Noul Testament. Biserica este dintr-o bucată! La Cină, o singură pâine este coaptă, frântă și împărțită în mai multe bucățele, și acest lucru simbolizează mai multe mădulare aparținând de un singur trup. În 1Corinteni 10 și 11 este scris și arătat că Biserica este un singur trup – nu un trup descompus pe bucăți, ci trupul DOMNULUI în aceeași substanță, de sus și până jos. În cap.10 de la vers16 este scris: „*Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărțirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*”.

Dragi frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit har pentru ca dintr-o credință religioasă să ieșim afară și credem așa cum este scris și să putem trăi tot ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit prin har. În aceste zile am lăsat deja în urmă „vinerea mare”, „paștele” și „înălțarea la cer” a lui Hristos, dar „rusaliile” sunt înaintea noastră. Eu vreau să citec câteva versete în legătură cu aceste evenimente. Din Zaharia 9:11 „*Însă, cât pentru tine, Sioane, din pricina legământului tău pecetluit cu sânge, voi scoate pe prinșii tăi de război din groapa în care nu este apă*”. În Osea 13:14 „*Îi voi răscumpăra din mâna locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte. Moarte, unde îți este ciurma? Locuință a morților, unde îți este nimicirea? Căința este ascunsă de privirile Mele!*” Să mergem și la cei doi psalmi care dau mărturie de ceea ce s-a întâmplat când DOMNUL nostru a isprăvit răscumpărarea și a intrat în Slavă. Psalmul 24 de la vers.7: „*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei! , Cine este acest Împărat al slavei? – ,DOMNUL cel tare și puternic, DOMNUL cel viteaz în lupte*”’. Aceasta ne aduce la Isaia 9:5-6 „*Îl vor numi: ,Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, DOMN al păcii*”’.

Noi am fost în grădina Getsimani, unde DOMNUL nostru a purtat o luptă aprigă iar sudoarea Lui a căzut în picături de sânge. Așa este un bărbat aflat în luptă – un erou. EL a biruit și a înviat și triumful este al Lui! Triumful Lui este triumful nostru și biruința Lui, biruința noastră. Învierea Lui este garanția învierii noastre. „*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnic, ca să intre Împăratul slavei!*” Aleluia!

Psalmul 47 de la vers.6: „*Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratul nostru, cântați! Căci Dumnezeu este împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleptă! Dumnezeu împărățește peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul Lui de domnie cel Sfânt. Domnitorii popoarelor se adună împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam; căci ale lui Dumnezeu Sunt scuturile pământului: El este mai înalt și mai presus de orice*”’. Am mai putea aduce multe versete biblice, dar acum aș vrea să mergem în Noul Testament. Noi avem această bucurie, a răscumpărării depline, a împăcării, a harului și a mântuirii. Dumnezeu ne-a dat siguranța iertării și a mântuirii. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine Însuși. Dumnezeu a pus Cuvântul Lui în inima noastră ca pe o sămânță, a adus Duhul Sfânt peste El și a făcut ca germenul de viață să iasă afară. Astfel suntem născuți din nou într-o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos. În mormânt a fost așezat un trup firesc după ce, pe dealul Golgotei, El a fost răstignit în trup.

O oarecare doamnă a vrut cândva să ne explice ce s-a întâmplat de fapt la Golgota și vă spun sincer că nu am fost interesat de explicația ei. Ea spunea că tâlharul a fost dus pe deal, apoi a fost rostogolit la vale și după ce a ajuns jos a fost lovit cu pietre. Acesta a fost momentul în care

am crezut că era deajuns și atunci i-am spus că aș vrea să citesc din sfânta Scriptură relatarea faptelor care au avut loc acolo. Noi am citit din evanghelia lui Ioan, cap.19 despre ceea ce s-a întâmplat pe Golgota. În apropiere a existat o grădină și un mormânt în care Iosif din Arimateea a așezat trupul fără viață al DOMNULUI.

Frați și surori, gândiți-vă pentru o clipă că toți oamenii au trecut prin moarte; singura excepție pe care a făcut-o Dumnezeu a fost cu Enoh, pentru că el a fost al șaptelea după Adam și a fost un om plăcut lui Dumnezeu, după voia Lui. El a fost luat de pe pământ și schimbarea lui a trăit-o în văzduh, așa încât nu a mai fost de găsit pe pământ. Înafară de el, toți ceilalți au trecut prin moarte. Acum, DOMNUL nostru a venit într-un trup de carne în care a vrut să moară pentru ca să-i ia morții puterea și boldul ei să-l facă neputincios, ca apoi să învie biruitor și să spună „*Eu trăiesc, și voi veți trăi*”.

În evanghelia lui Ioan cap.11 DOMNUL nostru a spus „*Eu Sunt învierea și viața*” și apoi a dovedit-o. În El avem învierea și viața și oricine crede aceasta le va avea pe deplin. Noi nici nu ar mai trebui să ne temem de moarte, pentru că nu numai boldul ei a fost scos, dar moartea însăși este biruită. Noi mai așteptăm doar clipa despre care este scris în 1Corinteni 15, când moartea va fi înghițită de biruință: „*Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?*” Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruință prin Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Frați și surori, noi n-avem nici un motiv pentru care să ne socotim biruiți. Eu știu, credincioșii trec toți prin încercări și cine n-a trecut încă prin ele, pe acela îl așteaptă de acum încolo. Nu vă faceți nici o grijă – toți credincioșii trec prin încercări, unele foarte grele. Dar asta este în folosul nostru, pentru ca noi să fim dezlipiți tot mai mult de lucrurile acestei lumi. Astăzi, la tineri putem vedea că ei nu mai au planuri mari și trăiesc așa cum se cuvine. Adevărații credincioșii nu mai sunt cetățeni ai acestei lumi, ci cetățenia lor este în ceruri, după cum a spus Pavel. Noi nu avem aici un loc aici, ca să rămânem. Domnul s-a dus ca să ne pregătească un loc și a spus „*În casa Tatălui Meu Sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde Sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:2-2). Așadar, Golgota este o realitate aici, pe pământ. Răscumpărarea, iertarea, împăcarea, harul și mântuirea sunt o realitate divină. Viața cea nouă a ieșit la iveală: „*Eu trăiesc, și voi veți trăi*”.

În mormânt a fost așezat un trup omenesc, dar a înviat un trup care a trecut prin ușile închise. El s-a arătat în mijlocul ucenicilor și a spus: „*Pace vouă!*” Această schimbare prin care a trecut trupul DOMNULUI nostru va avea loc și cu trupurile noastre, pentru că aceeași putere a lui Dumnezeu care a fost în El, va fi și în noi și prin ea vom fi schimbați.

În ce privește ridicarea în Slavă a DOMNULUI nostru, evanghelia lui Matei ne dă doar porunca trimiterii noastre, dar în evanghelia lui Marcu, cap.16 avem și mărturia despre ridicarea în Slavă. De la vers.9 se spune că El s-a arătat ucenicilor iar în vers.15 El le-a dat și porunca prin care i-a trimis în toată lumea. Apoi „*DOMNUL Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu*” și aceasta este împlinirea cuvântului din Psalmul 110:1 „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale*”.

În Luca 24 de la vers.36 avem o relatare mai exactă a descoperii lui Hristos în fața ucenicilor. De la vers.44, El le-a deschis mintea cu privire la împlinirea proorociilor lui Moise, a proorocilor și din psalmi, pentru ca „*să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”. „*Voi Sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi fângăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”. De la vers.50 vine și relatarea propriu-zisă: „*EL i-a dus afară până spre Betania*”. Betania este puțin mai la nord de Muntele Măslinilor. „*Și-a ridicat mâinile, și i-a binecuvântat. Pe când îi*

binecuvânta, S-a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer”. Acesta este un verset care pe mine mă atinge într-un mod deosebit. DOMNUL și-a ridicat mâinile, binecuvântându-i, și în fața ochilor lor S-a ridicat în nor, înălțându-se în Slavă. Până astăzi El rămâne cu mâinile ridicate, binecuvântându-i pe ai Lui. EL nu încetează să binecuvânteze până când ultimul chemat nu vine și este binecuvântat, spunând: „*Veniți încoace, binecuvântaților, moșteniți Împărăția!*”

Mai rămâne un verset din Faptele apostolilor, primul capitol, unde ne este dată mărturia că DOMNUL nostru a fost ascuns de un nor. De la vers.9 „*După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”.

Dacă ne gândim că au trecut de atunci aproape 2000 de ani și toți credincioșii au primit același cuvânt despre revenirea DOMNULUI, și dacă ne gândim că DOMNUL a vorbit despre această ultimă generație în Matei 24, în Marcu 13, Luca 21, și aceste versete vorbesc despre cutremure... eu am auzit că în urmă cu șase săptămâni a avut loc un cutremur în apropiere de Jakarta, unde și eu am fost, și au murit peste 3000 de oameni și foarte mulți au fost răniți. Teama este acum peste tot și eu mă gândesc la cuvântul din Isaia, care spune că va veni o clipă când pământul va pluti ca o barcă și se va prăbuși. Isaia 24:19 „*Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă, pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică*”. Eu râd acum și voi știți de ce dacă v-ați uitat puțin mai în față, pentru că Dumnezeu a făgăduit că va face un Pământ nou și un cer nou în care vor locui neprihănirea și dreptatea și ele nu vor mai cădea. Un Pământ și un cer nou – o, ce minunat! Ce slăvit este planul de mântuire al Dumnezeului nostru!

Noi avem dreptul să fim generația care a primit cele mai mari și mai adânci descoperiri, prin harul lui Dumnezeu. Dacă astăzi aș veni și v-aș spune tot ce se întâmplă în cadrul mesajului de sfârșit, voi nu ați putea-o cuprinde – tot ce s-a spus și s-a afirmat în mod nebiblic. Dar pe noi Dumnezeu ne-a călăuzit corect încă de la început. Numai dacă există o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci există și o împlinire. Dumnezeu a pus în noi teama și respectul față de Cuvântul Lui și a ne-a lăsat să vedem de la început diferența dintre însemnătatea Cuvântului original și toate răstălmăcirile. Eu vă spun și o și scriu: eu nu sunt pregătit să primesc o singură răstălmăcire! Sămânța Cuvântului este o sămânță curată, divină, care rămâne neamestecată pentru veșnicie. Cine este din Dumnezeu crede după cum zice Scriptura. Acela nu va adăuga nimic și nu va scoate nimic afară din Cuvânt, ci va lăsa totul așa cum este scris.

În ce privește planul de mântuire al lui Dumnezeu, Petru a vorbit foarte pe scurt dar cuprinzător în Faptele apostolilor, cap.2, unde ne vorbește despre revărsarea Duhului sfânt. Citesc doar de la vers.23: „*pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul Hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege*”. De fiecare dată când găsim cuvântul «fărădelege», acolo nu este vorba de iudei. Iudeul este *bărbatul Legii* și neamurile sunt «fără-de-lege». De aceea, anticristul nu poate fi nicidecum un iudeu, pentru că este «fărădelege». Să citim mai departe: „*voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege, dar Dumnezeu L-a înviat, deslegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu puțință să fie ținut de ea*”. EL n-a putut fi ținut, pentru că El era însăși viața. EL e fost Biruitorul. EL a coborât jos, nu doar pentru ca să scoată țepușul morții, dar și moartea să o biruiască. Apoi, a treia zi, a înviat dintre morți.

Noi vedem că Dumnezeu nu spune doar cuvinte, ci El stă în spatele Cuvântului Său. Golgota, răstignirea, împăcarea, sunt o realitate divină. Învierea este o realitate divină. Înălțarea la

ceruri este deasemenea o realitate divină și totul aparține de marele Plan al Dumnezeuului nostru care acum, prin har, ajunge la încheiere.

Mai citesc din Coloseni 1 pentru ca să vedeți cum au accentuat apostolii importanța revenirii DOMNULUI, a lui Isus Hristos. La fel, și importanța pregătirii noastre pentru acea zi glorioasă. Citim de la vers.13: *„El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui”*. Acest lucru s-a întâmplat deja și se mai întâmplă astăzi cu poporul lui Dumnezeu. *„...în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeuului celui nevăzut, cel întâi-născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care Sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute”*. Și de la vers.18: *„El este Capul trupului, al Bisericii”*. Ne-am supus noi cu toții? Este El capul tău, al meu, al nostru? Este Cuvântul Lui valabil în viața noastră? *„El este începutul, cel întâi-născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui”*.

S-a isprăvit, cu tine, cu mine, cu noi. Nu mai există o voie proprie, a noastră. Mulți se pot ruga „împlinescă-se voia Ta în cer și pe pământ”, dar câți acceptă voia lui Dumnezeu? Trebuie să putem spune și noi la fel ca Fiul lui Dumnezeu: *„Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta”*, după cum este scris și în psalmi: *„vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!”* [Psalmi 40:8] sau în Evrei 10:10 *„Prin această «voie» am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna”*. Dacă voia noastră este pusă în voia lui Dumnezeu, atunci suntem și sfințiți și nu doar răscumparați. În evanghelia lui Ioan, cap.4, DOMNUL vorbește despre Lumină și Adevăr și spune că toți aceia care vor crede prin cuvântul Adevărului vor fi atinși, loviți și sfințiți.

Trebuie să mai citesc un verset. Fratele Graf a citit din Iacov 5 – pe mine m-a atins cea ce este scris în ultimele versete cu privire la cei mulți care rătăcesc – din păcate trebuie să o spunem așa. Versetele 19-20: *„Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate”*.

Oameni care rătăcesc de la adevăr sunt în întreaga lume. Unii leagă totul de fratele Branham și merg până acolo încât afirmă că odată cu el s-a sfârșit totul și slujba lui va reîncepe doar odată cu reîntoarcerea lui. În ce mă privește, Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu că El ne-a dat de la început claritate și prin aceasta vom predica veșnica evanghelie până la sfârșit. Ei l-au pus pe fratele Branham pe un pedestal și acum totul se învâрте în jurul lui, așa cum o dovedește și acel frate care acum 36 de ani a cumpărat un avion și l-a pregătit pentru că el este de părere că fratele Branham va zbura dintr-un loc în altul [atunci când se va întoarce]. Acum câteva săptămâni el a spus că avionul a ruginit și că are nevoie de bani pentru a-l aduce din nou în stare de zbor.

Dragi frați și surori, acestea sunt niște lucruri care mie personal îmi dau dureri mari. Eu toată viața mea l-am dedicat-o lui Dumnezeu pentru un singur scop: ca după plecarea fratelui Branham, întreaga lume să afle mesajul lui Dumnezeu. Azi pot să spun că în timpul vieții fratelui Branham lumea nu a auzit nici un mesaj. Ei l-au cunoscut pe fratele Branham ca pe un bărbat cu daruri deosebite, dar totul s-ar fi terminat odată cu el dacă Dumnezeu nu s-ar fi îngrijit ca un început nou să aibă loc. Astăzi nimeni nu se întoarce la noul început, de aceea au apărut toate aceste direcții în ultimii 20 de ani. Sunt oameni care nu au nici un mandat și nici un drept ca să meargă și să propovăduiască folosindu-se de slujba fratelui Branham, fără a introduce totul în Scriptură.

Vă rog, nu mi-o luați în nume de rău, dar mânia lui Dumnezeu poate veni peste noi din cauza aceasta. Dacă cineva a rătăcit de la adevăr, dar găsește har înaintea lui Dumnezeu și se lasă

corectat și adus înapoi la Cuvânt, atunci păcatele lui sunt iertate. El va fi adus din nou în cadență și astfel va fi bine pentru noi toți. Dumnezeu vrea ca noi toți să trăim într-o rânduială divină, și El se va îngriji de asta. Eu nu știu cum, dar sunt sigur că Dumnezeu o va face. Noi suntem mulțumitori pentru slujba pe care Dumnezeu a trimis-o prin fratele Branham. Fără ea, noi am fi rămas cu toții în denominațiuni și n-am fi cunoscut făgăduințele lui Dumnezeu pentru acest timp. Dar nu există o evanghelie a lui Branham sau un mesaj a lui Branham; există doar o evanghelie – a lui Isus Hristos, DOMNUL nostru – și un singur mesaj de mântuire, al Dumnezeului nostru, în vecii vecilor. Lăudat și cinstit să fie DOMNUL, Dumnezeul nostru! Nu sunteți voi bucuroși? V-a întărit Cuvântul lui Dumnezeu? Atunci să-I mulțumim. Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune.

Înainte să ne rugăm împreună, să ne aplecăm capetele și să ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu. Să mulțumim, pentru că Dumnezeu a făcut lucruri deosebite în mijlocul nostru. EL ne-a dăruit har să rămânem în Cuvântul Lui și prin aceasta să rămânem în El. Aș vrea să vă întreb acum dacă aveți vreo dorință pe care să o aducem acum prin credință înaintea DOMNULUI. Voi cunoașteți cele două cazuri pe care le vom aduce înaintea DOMNULUI. Ridicați scurt mâna dacă aveți o cerere personală, pentru voi sau pentru aproapele vostru. Dumnezeu vede mâinile voastre ridicate și toate inimile și știe de ce aveți voi nevoie.

O, mare Dumnezeule, noi ne uităm înspre tronul de har la care Tu, DOAMNE, ca Mare Preot, te-ai înălțat ca să aduci înaintea lui Dumnezeu sângele noului Legământ. Ție îți mulțumim că mai trăim în timpul harului, că încă mai putem veni la Tine. Dăruiește-ne nouă, tuturor, curaj. Ia toată tristețea de la noi și dă-ne o nădejde nouă pentru că Tu ești cu noi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor. Nimeni nu ne poate smulge din mâinile Tale. Cine vrea să-i acuze pe aleșii lui Dumnezeu? Hristos este aici, Cel care ne-a făcut neprihăniți prin sângele noului Legământ.

Iubitule DOMN și Mântuitor, noi Ție îți mulțumim pentru minunata evanghelie, pentru răscumpărare, har și mântuire. Îți mulțumim pentru chemarea afară, pentru pregătire și pentru timpul înviorării pe care ni l-ai făgăduit și pe care ni-l dăruiești acum. Îți mulțumim pentru desăvârșirea Bisericii Tale, fără pată și fără zbârcitură. Arată-ne Calea Ta nouă, tuturor. Ascultă fiecare rugămintă care este adusă înaintea Ta, fie că este o rugămintă personală, pentru alții, de natură spirituală sau pământească. Tu știi totul. Tu ai suferit în trup și ai spus „*Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte*”. TU Ți-ai dat duhul și Te-ai jertfit cu totul pentru noi, pentru ca trupul, sufletul și duhul nostru să Îți aparțină Ție. Totul trebuie să fie răscumpărat, până la schimbarea trupurilor noastre.

Iubitule DOMN, îți mulțumim și pentru poporul Tău, Israel. Pe noi ne doare că a fost nevoie ca el să meargă pe această cale plină de ocară, să fie batjocorit de toate popoarele. Tu cunoști neamul Tău și le vei da o haină albă și sângele lor îl vei răzbuna înaintea locuitorilor pământului, după cum este scris. Împlinească-se, DOAMNE, voia Ta cu gloata răscumpărată, cu Biserica, cu toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, cu poporul care a fost născut din nou. Aleluia!

Eu Ție îți mulțumesc că astăzi, ca Biserică a Ta, putem fi adunați din toate popoarele și împreună lăudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim și credem că Tu vei face totul bine. Rugăciunile le aducem înaintea Ta.

Binecuvântează pe iubitul nostru frate Gassmann, ascultă rugămințile fraților noștri cu copiii lor și dăruiește-ne har. Ție singur Îți dăm lauda, cinstea și închinarea. Ție, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul nostru și Tatăl nostru din ceruri, prin Isus Hristos, DOMNUL nostru. Aleluia! Amin.

Vă rog să vă așezați. Noi mai cântăm împreună o cântare. Are cineva o cântare pe inimă? Cântarea 623. fie ca Dumnezeu să binecuvânteze jertfele. Eu nu știu dacă acum, în iunie, voi merge în China. [Fratele Frank cântă împreună cu adunarea cântarea 623]

*Făgăduințele lui Dumnezeu rămân,
Și nu se clatină în veac.
Cu sângele lui Isus a pecetluit
Ceea ce în Cuvânt a făgăduit.*

*Ref: Cerurile și pământul vor arde,
Dealurile și munții nu vor mai fi
Dar cine crede, va găsi
Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac.*

*Ridică-ți ochii, dar, la cer
Cum a făcut Avraam cândva,
Că-n timp ce stele număra
Credința lui s-a înmulțit nespus.*

R.....

*Crede, când totul pare-ntunecat
Chiar dacă inima-ți dă înapoi,
Doar câțiva pași durează, și apoi
Lumina soarelui va răsări din nou.*

R.....

*Crede, chiar dacă ești prigonit
În focul tristeții tale
Umblă cu DOMNUL pe cale
Și El se va îngriji pentru tot.*

R.....

*Crede, și dacă prietenii-ți vor da greș
Totuși, Unul va rămâne credincios
Vei avea un prieten în Hristos
Căci El te ocrotește zi de zi.*

R.....

*Crede, în toate necazurile tale
Căci în curând spre cer vom zbura
Și-acolo cu-adevărat vei vedea
Ce a crezut inima ta, pe pământ.*

R.....

Laudă și mulțumire Îi aducem DOMNULUI.

Ochii mei au căzut pe numele autorului acestei cărți, Levi Petras, unul dintre cei mai mari predicatori pentecostali europeni. Fratele Branham a predicat în biserica lui, în Suedia, dar noi nu știm ce s-a mai întâmplat după aceea. Nu avem aici vreo muștrare – doar o întrebare: poți cânta despre făgăduințele lui Dumnezeu? Dar dacă le primești personal și le crezi? Da, este atât de important să crezi fiecare făgăduință... Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt *da* și *amin*!

Noi le dorim tuturor fraților slujitori binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu în toate popoarele în care se află. Și surorilor noastre din Chile le dorim să fie binecuvântate în mod deosebit. Multe lucruri sunt acolo în schimbare și cei mai mulți nici nu știu ce se întâmplă de fapt. Ei s-au adunat, s-au rugat împreună și au slujit DOMNULUI după cum au știut și cât au putut. Toți ceilalți nu au știut ce se întâmpla acolo, și pentru asta îi mulțumim cu atât mai mult lui Dumnezeu pentru că El i-a ocrotit pe ai Lui și i-a călăuzit în mod minunat. EL s-a dovedit cu adevărat credincios pentru ei. Din prima zi, ei au primit mesajul, l-au crezut și au unit credința cu ascultarea.

Sfârșitul va fi încoronat – nu începutul, nu calea de mijloc, ci sfârșitul. Dacă sfârșitul este bun, totul este bun. DOMNULUI și Dumnezeului nostru Îi aducem toată cinstea și lauda.

EL să-l binecuvânteze în mod deosebit și pe fratele Manfred, pe fratele Münch și pe toți frații noștri din Chile, ca să nu-și piardă nădejdea și privirea lor să și-o îndrepte spre DOMNUL. Lăudat și cinstit să fie Numele lui minunat! Dumnezeu să-l binecuvânteze și pe fratele Barillier, care și el este într-o vârstă înaintată, și pe toți frații. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Ne ridicăm în picioare pentru rugăciunea de sfârșit.

Tată ceresc, încă o dată Îți mulțumim din toată inima pentru că, adunați cu toții aici, putem asculta cu teamă Cuvântul Tău, putem primi făgăduințele tale și avem tot dreptul să le vedem împlinite. Iubitule DOMN, ce mare har ne-ai împărtășit Tu nouă, să trăim în acest timp și să vedem proorocia biblică împlinindu-se în întreaga lume. O, Dumnezeule, tu ai trimis pe robul și pe proorocul Tău și ne-ai făcut prin har părtași la timpul profetic al istoriei mântuirii. Îți mulțumim pentru că, de când robul Tău a plecat acasă, ai îngăduit o continuitate pe întreg pământul în vestirea Cuvântului tău prin acest mesaj. Îți mulțumim, veșnic credinciosule Dumnezeu! Fie ca aleșii Tăi să fie chemați afară și să ajungă la unitatea credinței și cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Fie ca unitatea în Trupul lui Hristos, în Biserică, să fie restituită! Fii Tu totul în toți! Binecuvântează pe poporul Tău, Israel, binecuvântează Biserica Ta! Voia Ta să se îplinească în cer și pe pământ, prin noi, prin Biserică, spre lauda Numelui Tău cel sfânt. Amin! Aleluia!

TU ești Începutul și Sfârșitul,

TU să fii primul

TU să fii ultimul,

În vecii vecilor.

Aleluia!

Amin!
